

Sygnatura akt: V GC 1587/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 16 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu, V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Sowa

po rozpoznaniu w dniu 05 października 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: I. Ś.

przeciwko: (...) Sp. z o. o. z siedzibą w P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o. o. z siedzibą w P. na rzecz powódki I. Ś. kwotę 1.197,21 zł (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt siedem złotych 21/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.020,90 od dnia 14 maja 2017r. do dnia zapłaty,
2. z zasądza od pozwanej (...) Sp. z o. o. z siedzibą w P. na rzecz powódki I. Ś. kwotę 317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 287,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Katarzyna Górna- Szuława

Sygn. akt V GC 1587/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 09 czerwca 2017 r. (data wpływu) powódka I. Ś. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe w K. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółka z o.o. z siedzibą w P. kwoty 1.197,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.020,90 zł od dnia 14 maja 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż w maju 2016 r. pozwana zakupiła u niej towar na łączną kwotę 1.020,90 zł. Powódka wystawiła z jej tego tytułu fakturę VAT z odroczonym terminem płatności. Pomimo upływu terminu wskazanego w fakturze należność nie została przez pozwaną uregulowana. W tej sytuacji powódka działając za pośrednictwem firmy windykacyjnej wezwała pozwaną do zapłaty lub polubownego rozwiązania sporu. Powódka wskazała również, iż pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń co do jakości wydanego towaru.

Nadto powódka domagała się w pozwie zapłaty kwoty 176,31 zł tytułem równowartości 40 euro tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 czerwca 2017 r. wydanym w sprawie sygn. akt V GNc 2487/17 Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy uwzględnił roszczenie powódki.

Z przedmiotowym rozstrzygnięciem nie zgodziła się pozwana i skutecznie złożyła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu podniosła, iż roszczenie powódki jest rażąco zawyżone. Wskazała, że zgłaszając awarię kopiarki otrzymała informację, iż przybliżony koszt naprawy wyniesie ok. 500,00 zł i dlatego wyraziła zgodę na tą naprawę. Podniosła, że kopiarka była konserwowana i czyszczona w dniu 17 lutego 2016 r., więc niezrozumiałym jest, że tyle elementów było do wymiany. Wskazała także, iż wielokrotnie zwracała się do powódki o wyjaśnienie wartości naprawy kopiarki, jednakże otrzymywała jedynie lakoniczną odpowiedź. Nadto wyrażała chęć polubownego załatwienia sprawy, wobec czego powódka się nie ustosunkowała.

Na rozprawie w dniu 05 października 2017 r. Przewodnicząca zaproponowała stronom ugodowe zakończenie sporu, jednakże po przerwie zarządzonej celem umożliwienia im przeprowadzenia negocjacji strony oświadczyły, iż nie doszły do porozumienia.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny.

Powódka i pozwana są przedsiębiorcami. Dochodzone przez powódkę roszczenie powstało w związku z prowadzoną przez strony działalnością gospodarczą.

Pozwana spółka jest następcą prawnym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P..

(okoliczności bezsporne).

Powódka sprzedała poprzedniczce pozwanej spółki kserokopiarkę i obsługiwała ją w ramach eksploatacji. Maszyna została sprzedana jako używana za kwotę 3.936,00 zł. Częściowy koszt dojazdu do klienta został określony na kwotę 159,90 zł. Z tego tytułu w dniu 04 lutego 2016 r. powódka wystawiła (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 4.095,90 zł brutto z terminem płatności określonym na dzień 06 lutego 2016 r.

Powódka udzieliła gwarancji na sprzedaną kopiarkę. Zgodnie z zasadami umowy gwarancyjnej nabywca zobowiązany był zgłaszać maszynę do okresowych przeglądów co 5.000 kopi/wydruków, nie rzadziej jednak, niż co 3 miesiące. Przeglądy okresowe były płatne przez nabywcę, a ich koszt obejmujący robociznę i dojazd do klienta liczony był wg cen stosowanych przez powódkę.

W dniu 17 lutego 2016 r. została wykonana konserwacja i czyszczenie maszyny oraz regulacja skanera przy stanie licznika 77.023. Pracownik powódki sporządził pisemny protokół serwisowy. W uwagach wpisano: „następna wizyta bęben, listwa, deweloper”. Protokół zawierał zapis, zgodnie z którym urządzenie po konserwacji/naprawie działa poprawnie a użytkownik nie wnosi żadnych zastrzeżeń co do jego technicznej sprawności. Dokument został podpisany i podstemplowany przez pracownika (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Z tego tytułu powódka w dniu 18 lutego 2016 r. wystawiła poprzedniczce pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 332,10 zł brutto z terminem płatności określonym na dzień 25 lutego 2016 r.

Dnia 06 maja 2016 r. została wykonana druga konserwacja i czyszczenie maszyny, wymiana dewelopera, wymiana rolki podawania papieru, wymiana sprzęgła i wymiana bębna przy stanie licznika 84.379. Pracownik powódki sporządził pisemny protokół serwisowy. Protokół zawierał zapis, zgodnie z którym urządzenie po konserwacji/naprawie działa poprawnie a użytkownik nie wnosi żadnych zastrzeżeń co do jego technicznej sprawności. Również ten dokument został podpisany i podstemplowany przez pracownika (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Z tego tytułu powódka wystawiła poprzedniczce pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.020,90 zł brutto z terminem płatności określonym na dzień 13 maja 2016 r.

Każdorazowo koszt konserwacji wynosił 120,00 zł netto (147,60 zł brutto), zaś koszt dojazdu z K. do P. 100,00 zł netto (tj. 123,00 zł brutto).

(dowód: faktury VAT k. 11, 32-34, protokoły serwisowe k. 51-53, karta serwisowa k. 56, zeznania świadka K. Ś. k. 58-59, e-protokół z dnia 05.10.2017 r. 00:07:25-00:21:30, przesłuchanie prokurenta pozwanej spółki (...) k. 59, e-protokół z dnia 05.10.2017 r. 00:22:23-00:26:20).

Pismem z dnia 12 maja 2016 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. wezwał powódkę do złożenia wyjaśnienia kwoty znajdującej się na fakturze VAT nr (...). Wskazał w nim, że pracownik powódki przed przystąpieniem do czynności serwisowych stwierdził, że przybliżony koszt tych prac wyniesienie 500,00 zł a koszt wymienionych elementów jest znacznie wyższy od standardowych cen zamienników sprzedawanych przez innych dostawców. Spółka podniosła również, że gdy w dniu 17 lutego 2016 r. dokonano odpłatnego przeglądu kopiarki w ramach gwarancji został zgłoszony problem z zacięciem papieru, jednakże nie stwierdzono wtedy konieczności wymiany elementów maszyny. Zapytała także, dlaczego koszt naprawy i dojazdu został doliczony do faktury, skoro nie podlega gwarancji.

W odpowiedzi z dnia 19 maja 2016 r. powódka wskazała, że przed przyjazdem serwisanta spółka była informowana o konieczności wymiany podstawowych części zamiennych, tj. bęben, listwa czyszcząca i developer, który określił przybliżony ich koszt na kwotę 500,00 zł netto. Wg faktury jest to odpowiednio 350,00 zł netto za bęben i 160,00 zł netto za deweloper, co znacząco nie odbiega od wskazanej wcześniej kwoty. Odniosła się również do zarzutu zawyżonej ceny tych części oraz wyjaśniła, że pomiędzy serwisami zostało wykonanych 20.000 stron, co zgodnie z zapisami w karcie serwisowej powoduje konieczność przeprowadzenia konserwacji.

W piśmie z dnia 15 czerwca 2016 r. (...) Sp. z o.o. powtórzył swoje wątpliwości dotyczące spornej faktury.

(dowód: korespondencja k. 35, 36-37, 39, 55, karta serwisowa k. 56, zeznania świadka K. Ś. k. 58-59, e-protokół z dnia 05.10.2017 r. 00:07:25-00:21:30,).

Pismem z dnia 08 lipca 2016 r. powódka wezwała (...) sp. z o.o. do zapłaty kwoty 1.031,86 zł w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem skierowania sprawy do windykacji.

Zaś pismem z dnia 04 maja 2017 r. powódka reprezentowana przez (...) w K. wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 1.259,40 zł w terminie 3 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie zostało nadane w urzędzie pocztowym w tym samym dniu. Pismem z dnia 09 czerwca 2017 r. pozwana poinformowała (...) w K., że kwestionuje zasadność wystawienia spornej faktury. Zaproponowała ugodowe zakończenie sporu poprzez zapłatę kwoty 500,00 zł.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dowodem nadania k. 6-7, 54, korespondencja k. 38, 39).

Sporna faktura została zaksięgowana przez pozwaną spółkę.

(dowód: oświadczenie prokurenta pozwanej spółki (...) k. 58).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów: dokumentów załączonych do akt, zeznań świadka K. Ś. oraz przesłuchania prokurenta pozwanej spółki (...).

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty, z których dowód przeprowadzono w toku postępowania. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła jego wątpliwości, nadto nie zostały zakwestionowane przez strony procesu.

Za prawdziwe Sąd uznał także zeznania świadka K. Ś.. Były one spójne, logiczne i znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Nadto nie zostały zakwestionowane przez pozwaną spółkę (art. 230 kpc).

Z powyższych względów Sąd uznał za wiarygodne również zeznania prokurenta pozwanej spółki (...).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie powódka dochodziła od pozwanej zapłaty za wykonaną usługę konserwacji kserokopiarki wraz z kosztami dojazdu do klienta i ceną wymienionych części zamiennych.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zakwestionowała powództwo co do wysokości. Wskazała, iż roszczenie powódki jest rażąco zawyżone, zaś konieczność wymiany tyłu elementów w tak krótkim okresie eksploatacji niezrozumiała.

Zgodnie z art. 577§1 kc udzielenie gwarancji polega następuje przez złożenie oświadczenia gwarancyjnego, które określa obowiązki gwaranta i uprawnienia kupującego. Gwarancja ma charakter umowny oraz stanowi przejaw dobrej woli gwaranta. Polega ona na tym, że gwarant proponuje określone warunki gwarancji wiążącej się ze zbywaną rzeczą, zaś nabywca na warunki te wyraża zgodę, czy to w sposób wyraźny, czy to dorozumiany. Gwarancja jest odrębną umową zawieraną pomiędzy gwarantem a odbiorcą. Umowa gwarancyjna może również przewidywać specjalny tryb postępowania, uzależniający realizację uprawnień wynikających z umowy, jak również sposób wywiązania się ze świadczeń gwarancyjnych. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 sierpnia 1970 r. (II CR 340/70, OSNC 1971/5/92) stwierdził, że o zakresie gwarancji i świadczeń z niej wynikających decyduje treść umowy gwarancyjnej.

W dokumencie gwarancji udzielonej przez powódkę na sprzedaną kserokopiarkę zawarto zastrzeżenie, że nabywca zobowiązany jest zgłaszać maszynę do okresowych przeglądów u powódki co 5.000 kopi/wydruków, nie rzadziej jednak, niż co 3 miesiące. Przeglądy okresowe były płatne przez nabywcę, a ich koszt obejmujący robociznę i dojazd do klienta liczony będzie wg cen stosowanych przez powódkę.

Między stronami powstał przy tym spór, co do kosztów drugiej konserwacji, która została wykonana w dniu 06 maja 2016 r. W jej ramach dokonano czyszczenia maszyny, wymiany dewelopera, rolki podawania papieru, sprzęgła oraz bębna. W dacie tych czynności stan licznika wynosił 84.379. Pozwana zakwestionowała zasadność wymiany wskazanych w fakturze części zamiennych oraz ich cenę. Nie kwestionowała natomiast kosztów dojazdu serwisanta oświadczając na rozprawie, iż nie były znaczące.

Z przedłożonych do akt protokołów serwisowych jednoznacznie wynika, iż w dniu 17 lutego 2016 r. została wykonana konserwacja i czyszczenie maszyny oraz regulacja skanera przy stanie licznika 77.023. Pracownik powódki sporządził pisemny protokół serwisowy, w którym wpisał, że przy następnej wizycie konieczna będzie wymiana bębna, listwy i dewelopera. Dokument został podpisany i podstemplowany przez pracownika (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Brak w nim jest jakichkolwiek zastrzeżeń co do jego treści, w szczególności do zaleceń odnośnie następnego przeglądu okresowego. Dnia 06 maja 2016 r. została wykonana kolejna konserwacja i czyszczenie maszyny. Nastąpiła wymiana dewelopera, rolki podawania papieru, sprzęgła oraz wymiana bębna. Serwis został wykonany przy stanie licznika 84.379. Usługa zatem miała miejsce bezpośrednio przed upływem 3 miesięcy od poprzedniej, ale po wykonaniu ponad 5.000 kopi/wydruków. Również po tym przeglądzie pracownik powódki sporządził pisemny protokół serwisowy, który został podpisany i podstemplowany przez pracownika (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. bez żadnych uwag i zastrzeżeń.

Zatem z przedłożonych przez powódkę dokumentów jednoznacznie wynika, iż konserwacja wykonana w dniu 06 maja 2016 r. była zasadna i zgodna z warunkami umowy gwarancyjnej łączącej strony. Powódka wykazała również, iż pozwana przy okazji wcześniejszej usługi serwisowej została poinformowana o konieczności wymiany podstawowych części zamiennych przy następnej wizycie, co zostało potwierdzone podpisem jej pracownika pod treścią protokołu serwisowego z dnia 17 lutego 2016 r.

Pozwana podniosła, że pracownik powódki poinformował ją o kosztach naprawy w kwocie około 500,00 zł netto. Powódka twierdziła, że informacja ta dotyczyła kosztów samych części zamiennych i że tyle one kosztowały. Sporna

faktura obejmuje: koszt dojazdu serwisanta do pozwanej w wysokości 100,00 zł netto, która to kwota nie jest przez nią kwestionowana, kwotę konserwacji i czyszczenia w wysokości 120,00 zł netto, tj. takiej jak przy poprzednim serwisie oraz koszty wymiany części: dewelopera w wysokości 160,00 zł netto, rolki do podawania papieru w wysokości 50,00 zł netto, sprzęgła w kwocie 50,00 zł netto oraz zespołu bębna w wysokości 350,00 zł netto. Zatem łączny koszt wymienianych części wyniósł 610,00 zł netto. Sąd dał wiarę twierdzeniom powódki, iż orientacyjny koszt naprawy podany przez pracownika powódki dotyczył tylko części zamiennych. Zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego pozwana, przedsiębiorca działający na rynku od dłuższego czasu, po pierwszej przeprowadzonej przez powódkę konserwacji i czyszczeniu maszyny знаła koszt tych czynności, łącznie z dojazdem. Logicznym zatem jest, że jej pytanie dotyczyło tylko części zamiennych wskazanych do wymiany w protokole serwisowym z dnia 17 lutego 2016 r. Przy czym, jak obie strony wskazują, koszt podany przez pracownika powódki był to koszt orientacyjny, przybliżony.

Jednocześnie należy podkreślić, iż pozwana spółka nie wykazała, zgodnie z treścią art. 6 kc, że cena wymienionych części była zawyżona.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał roszczenie powódki wynikające ze spornej faktury za uzasadnione w całości.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481§1 kc przyjmując, że pozwana pozostawała i pozostaje w opóźnieniu w spełnieniu swojego świadczenia. Powód żądał zasądzenia odsetek ustawowych i żądania tego nie zmienił, mimo zmiany przepisów dotyczących odsetek wprowadzonej ustawą z dnia 09 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1830). Zaś Sąd był w tym zakresie związany żądaniem pozwu (art. 321 kpc). Dlatego też zasądził odsetki ustawowe od dochodzonej należności od pierwszego dnia po upływie terminu płatności wskazanego w spornej fakturze VAT do dnia zapłaty (pkt 1 sentencji wyroku).

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że pozwana nie zapłaciła powódce wynagrodzenia za wykonaną usługę w określonym przez strony terminie.

Zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tj. Dz.U. z 2016 r., poz. 684) w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 stycznia 2016 r. wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, przysługuje od dłużnika, bez wezwania, równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności.

Ustawodawca zatem przewidział dla wierzyciela swoisty ryczałt będący rekompensatą za koszty starań w celu odzyskania należności w wysokości równowartości 40 euro. Ta stała rekompensata przysługuje od dłużnika, przy czym wierzyciel nie jest zobligowany do wykazania poniesienia w tej wysokości wydatków.

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie powódka przedkładając fakturę VAT, której otrzymanie nie było przez pozwaną kwestionowane, że należy jej się zwrot kwoty stanowiącej równowartość 40 euro według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, gdyż pozwana nie uregulowała należności we wskazanym w nich terminie. Dlatego też zasądził tą kwotę zgodnie z żądaniem pozwu w wysokości 176,31 zł (pkt 1 sentencji wyroku).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98§1 i 2 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 30,00 zł obliczona zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego powódki w kwocie 270,00 zł obliczone zgodnie z §6 pkt 5 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 09 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 86, poz. 960 ze zm.).

Pozwana przegrała proces w całości, musiała więc w całości ponieść jego koszty. Dlatego też Sąd zasądził od niej na rzecz powódki kwotę 317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2 sentencji wyroku).

SSR Katarzyna Górna- Szulawa